Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26265
Copyright: Admont, Benediktinerstift

de Moyse

salutis errori querere. Annū ille erudit in omni
sapientia egyptiorū moyses pbauit ista. Sed illam
sapientiā deterrimū stulticiā iudicauit. ea
uersiū abea intimo dnm quesiuit affectu. Idoq;
audit audiuit loquentē interrogauit. Quisma
gis sapiens quā ille quē docuit ds. qomnem sapi
entiā egyptiorū omesq; artiū potentia opis sui
uirtute uacuauit. Non hic incógnita peogni
tis habebat. hisq; nec temere assentiebat. qd duo
in hoc maxime naturali atq; honesto loco ui
tanda dicunt. qsibi nec ctra naturā ee. nec
tpe iudicauit saxa adorare. Iasimulacri auri
liū petere. qnichil senciunt. Quanto qexcel
sior uirtus esapientia tanto magis entendum
ee arbitror nobis qea possum habere. ne qd c
tra naturā. ne qd tpe atq; in decorē sentiamus.
Duo hec idē tēpus diligentiā adēsidationē
rerū examinandiq; gram eferre debem. Nichil
ē enī magis qd homo cetis animantib pstet.
quā d rationis ē particep. Causas rerū reqrit
generis sui auctorē iuestigandu putat. ī cui
potestate uite necisq; nre potesta sit. qui